

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/181/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114010758
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3114010758.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Gáboríka a JUDr. Ondreja Samaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28. januára 2015 prejednal sťažnosť odsúdeného

M. B.

nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom H., Ul. B.. Z. č. XXXX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č. k. 1Nt/44/2014-40 zo dňa 03.10.2014 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/90/2011 zo dňa 31.07.2013, právoplatným dňa 16.08.2013, bol odsúdený M. B. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva k úhrnnému a súhrnnému trestu odňatia slobody na 10 rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 1Nt/44/2014-40 zo dňa 03.10.2014 bol návrh odsúdeného M. B. na povolenie obnovy konania v horeuvedenej trestnej veci podľa § 399 ods. 2 Tr. por. v spojení s § 394 ods. 1 Tr. por. zamietnutý.

Toto uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože hneď po jeho vyhlásení bolo napadnuté sťažnosťou odsúdeného. V písomných dôvodoch sťažnosti odsúdený namietal, že je naďalej presvedčený, že pri ukladaní trestu v predmetnom rozsudku išlo o nezákonné uloženie trestu, nakoľko nebola zohľadnená skutočnosť uvedená v náleze Ústavného súdu č. 428/2012, teda, že nebolo postupované podľa ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. a súd mal páchatelovi uložiť trest v dolnej polovici trestnej sadzby. Domnieva sa, že toto sú dôvody pre zrušenie napadnutého uznesenia podľa § 194 ods. 1 Tr. por.

Keďže sťažnosť bola podaná včas a osobou oprávnenou, krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto predchádzalo a dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Po preskúmaní spisového materiálu sa krajský súd v celom rozsahu stotožnil so zamietajúcimi dôvodmi súdu prvého stupňa. O vine odsúdeného a ukladaní trestu dňa 31.07.2013 bol už súdu nález

Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 106/2011 z 28.11.2012 známy, teda nejednalo sa o skutočnosť súdu skôr neznámu a ustanovenie § 41 ods. 2 v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“, nebolo účinné, a teda súd ním pri ukladaní trestu nebol viazaný a ani ho nemohol aplikovať. Toto napokon súd uviedol aj v samotnom rozhodnutí, kde konštatoval, že odsúdenému ukladá trest s poukazom na predmetný nález Ústavného súdu čo sa napokon prejavilo tak, že trest, ktorý bol odsúdenému uložený, bol uložený na samej dolnej hranici trestnej sadzby. Uvedená skutočnosť jednoznačne nasvedčuje tomu, že pri ukladaní trestu odsúdenému nedošlo k jeho ukladaniu za použitia tzv. „asperačnej zásady“.

Z uvedených dôvodov dospel potom krajský súd k záveru, že súd prvého stupňa správne postupoval, pokiaľ návrh na povolenie obnovy odsúdenému zamietol. Námietky uvedené v sťažnosti voči tomuto uzneseniu nepovažoval krajský súd za dôvodné a podanú sťažnosť odsúdeného následne podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon sťažnosť nepripúšťa.